

ne. De, der ikke opfører sig ordentligt, får så en ordentlig én på kassen i form af, at de ikke får lov til at modtage de milde gaver, som man skal dele ud i form af tilskud.

Men det kommer til at koste tusinder af arbejdspladser, det kommer til at koste konkurrenceevne, og, hvad værre er: det kommer til at skade miljøet, fordi der vil blive importeret enorme mængder varer fra lande, hvor de er fremstillet under stærkt tvivlsomme miljøforhold.

Det er CD med til at sørge for, fordi CD forhindrer, at dansk erhvervsliv bliver skudt i begge fødder. Man sørger for, at dansk erhvervsliv kun bliver skudt i den ene fod, men en halv dansk virksomhed kommer til at miste terræn, uanset hvordan CD prøver at vrikke sig ud af det.

Hvis man ville have bevaret konkurrenceevnen, hvis man ville have sørget for, at dansk erhvervsliv havde været i topform til at konkurrere med udlandet, skulle man have sagt nej og sagt, at man slet ikke ville være med til at indføre de her grønne afgifter. Det havde nemlig været en politisk indsats, som havde været rosverdig. Så havde vi kunnet stå fra Folketingets talerstol og rose CD. I øjeblikket skal vi bare sige til virksomhederne: Ja, det er altså CD's skyld, at jeres konkurrenceevne kun bliver halvt ødelagt.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Jeg kan erklære mig meget enig i det, hr. Kim Behnke lige har sagt, så det skal jeg ikke gentage. Vi kan selvfølgelig tage en lang teoretisk diskussion om forholdet mellem Dithmer-rapporten og det, der er blevet vedtaget her til sidst. Jeg vil foreslå hr. Duetoft, at han konsulterer den del af dansk erhvervsliv, der rent faktisk har lavet nogle ganske gode beregninger på den del af sagen.

Men det andet spørgsmål, jeg stillede hr. Duetoft, svarede han ikke på, nemlig hvordan CD kan give udtryk for, at det udspil, regeringen kommer med på forsvarsmrådet, er en nulløsning, når det rent faktisk indeholder besparelser over de kommende 3 år på et par milliarder kroner.

Det svar vil jeg meget gerne have fra hr. Duetoft: Hvordan kan besparelser på 2 mia. kr. være en nulløsning? Det er mere for ligesom også at sætte hr. Duetofts øvrige økonomiske betragtninger i relief.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg ville aldrig nogen sinde påtage mig den opgave at lære folk fra Fremskridtspartiet, hvordan man skal samarbejde med andre partier; det ville jeg anse for en håbløs opgave. Så derfor forstår én fra Fremskridtspartiet naturligvis overhovedet ikke den problematik, der ligger i at være med i et regeringssamarbejde.

Men formentlig – vil jeg gå ud fra – kan Fremskridtspartiets medlemmer regne og kan regne ordentligt, og man behøver bare at tælle mandater sammen, så ved man, at der her i salen uden om CD ville være et flertal for ting, der var betydelig mere vidtgående. Det, der er CD's opgave, er at prøve at trække forhandlingerne derhen, hvor vi får noget, vi i hvert fald synes er bedre, end det var før.

Må jeg så i øvrigt sige, at under forhandlingerne var der sandelig ikke tale om trusler eller studehandel eller noget som helst. Det foregik ganske regulært ved, at fornuftige mennesker talte sammen og fandt ud af – og ikke mindst fagbevægelsens indvendinger gjorde meget til det – at det og det selvfølgelig ikke var så godt. Det er sådan, man samarbejder i en regering.

Det har CD prøvet mange gange før, og det ønsker vi også meget gerne at være med til fremover. Men vi ved udmærket godt, at den slags aldrig bliver vurderet efter fortjeneste.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal oplyse, at det er hensigten at holde en pause i forhandlingerne på et passende tidspunkt om cirka en times tid.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Kim Behnke er jo altid god for at presse enhver debat ud af proportion f.eks. ved at sige, at formålet med de grønne afgifter var at ødelægge virksomhedernes konkurrenceevne. Det er jo ganske imponerende. Jeg ved ikke, hvem det er, hr. Kim Behnke har talt med, som har det formål at ødelægge konkurrenceevnen. Det er i hvert fald ikke os i SF, og jeg tror såmænd heller ikke, at det er andre partier herinde – overhovedet.

Det er jo derfor, de grønne afgifter er udfordret på den måde, de er. Vi fordyrer energien, fordi vi skal spare på den forurenende energi, og vi billiggør samtidig arbejdskraften, sådan at de penge, der bliver opkrævet i CO₂-afgifter, bliver ført tilbage til virksomhederne. Og det er derfor,